

KRAJSKÝ ÚŘAD LIBERECKÉHO KRAJE

odbor silničního hospodářství

Adresáti dle rozdělovníku

Číslo jednací
OSH 486//2021
KULK 45711/2021/280.9/Pc

Oprávněná osoba/linka/email
Ing. Petr Čech / 597
petr.cech02@kraj-lbc.cz

Liberec
26. listopadu 2021

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Libereckého kraje, odbor silničního hospodářství (dále jen „Krajský úřad Libereckého kraje“ nebo „odvolací správní orgán“), jako správní orgán věcně a místně příslušný podle ustanovení § 40 odst. 3 písm. e) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pozemních komunikacích“), a jako nadřízený správní orgán podle ustanovení § 178 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), k rozhodování o opravných prostředcích proti rozhodnutím obecního úřadu obce s rozšířenou působností, na základě odvolání účastníka řízení (podle ustanovení § 27 odst. 1 písm. a) správního řádu), kterým je společnost IMMO INTERIMEX s.r.o., IČO: 03911870, se sídlem Mírové náměstí 490/12, 466 01 Jablonec nad Nisou (dále jen „společnost IMMO INTERIMEX s.r.o.“ nebo „odvolatel“), zastoupená na základě plné moci [redacted] spol. ECOVIS ježek, advokátní kancelář s.r.o., IČO: 07144083, se sídlem Betlémské náměstí 351/6, 110 00 Praha (dále jen „[redacted]“), ze dne 15.2.2021 proti rozhodnutí Městského úřadu Turnov, odboru dopravy, se sídlem Antonína Dvořáka 335, 511 01 Turnov (dále jen „Městský úřad Turnov“ nebo „prvoinstanční správní orgán“), ze dne 1.2.2021 pod spisovou značkou: OD/20/35433 a č.j.: OD/21/3453/vOD, kterým jako věcně a místně příslušný silniční správní úřad podle ustanovení § 40 odst. 4 písm. a) zákona o pozemních komunikacích, v řízení o určení právního vztahu podle ustanovení § 142 odst. 1 správního řádu rozhodl (deklaroval) na základě žádosti účastníků řízení (podle ustanovení § 27 odst. 1, písm. a) správního řádu) [redacted] nar. [redacted] (dále jen „[redacted]“) a [redacted] nar. [redacted] (dále jen „[redacted]“), oba bytem [redacted] oba zastoupeni na základě plné moci [redacted] advokátem (dále jen „[redacted]“), IČO: [redacted], se sídlem [redacted] že se na pozemcích p. č. [redacted] v katastrálním území i obci [redacted] nachází veřejně přístupná účelová komunikace ve smyslu ustanovení § 7 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích, která slouží ke spojení jednotlivých nemovitostí pro potřeby vlastníků těchto nemovitostí nebo ke spojení těchto nemovitostí s ostatními pozemními komunikacemi, kdy prostor veřejně přístupné účelové komunikace je vymezen zpevněním povrchu a okolním oplocením, kdy tato pozemní komunikace se na uvedených pozemcích nachází od roku 1982, a kde dalšími účastníky řízení (podle ustanovení § 27 odst. 1 písm. a) správního řádu) jsou [redacted] nar. [redacted] (dále jen „[redacted]“), bytem [redacted] nar. [redacted] (dále jen „[redacted]“), bytem [redacted]

T 485 226 111 E podatelna@kraj-lbc.cz

nar. (dále jen „“), bytem
zastoupena na základě plné moci (dále
jen „“), advokátem, IČO: „“, se sídlem
nar. (dále jen
“) a nar. (dále jen „“), oba bytem
oblasti zastoupeni na základě plné moci
advokátem (dále jen „“), IČO: „“, se
sídlím nar. (dále jen
„“), bytem nar.
(dále jen „“), bytem
nar. (dále jen „“), bytem
nar. (dále jen „“), bytem
r o z h o d l t a k t o :

podle ustanovení § 90 odst. 5 správního řádu se odvolání společnosti IMMO INTERIMEX s.r.o., zastoupené na základě plné moci „“, ze dne 15.2.2021 zamítá a napadené rozhodnutí Městského úřadu Turnov ze dne 1.2.2021 pod spisovou značkou: OD/20/35433 a č.j.: OD/21/3453/vOD se v celém rozsahu p o t v r z u j e .

O d ů v o d n ě n í

Dne 6.4.2021 obdržel Krajský úřad Libereckého kraje od Městského úřadu Turnov, jako pověřeného příslušného silničního správního úřadu podle ustanovení § 40 odst. 4 písm. a) zákona o pozemních komunikacích, správní spis s odvoláním společnosti IMMO INTERIMEX s.r.o., zastoupené na základě plné moci „“, ze dne 15.2.2021 proti rozhodnutí Městského úřadu Turnov 1.2.2021 pod spisovou značkou: OD/20/35433 a č.j.: OD/21/3453/vOD (dále jen „napadené rozhodnutí“).

Napadeným rozhodnutím Městského úřadu Turnov deklaroval na základě žádosti „“ ze dne 23.5.2016, v řízení o určení právního vztahu podle ustanovení § 142 odst. 1 správního řádu, že se na pozemcích p. č. „“ v katastrálním území i obci „“ nachází veřejně přístupná účelová komunikace ve smyslu ustanovení § 7 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích (dále jen „účelová komunikace“). Pokud jsou v další části odůvodnění tohoto rozhodnutí uváděna čísla pozemkových parcel, jedná se vždy o katastrální území i obec „“. Na věc je aplikován zákon o pozemních komunikacích ve znění účinném ke dni podání žádosti. Dalšími účastníky řízení podle ustanovení § 27 odst. 1 písm. a) správního řádu jsou „“, oba zastoupeni na základě plné moci „“, zastoupena na základě plné moci „“ a „“, oba zastoupeni na základě plné moci „“. Účastníkem řízení podle ustanovení § 27 odst. 2 správního řádu je Statutární město Jablonec nad Nisou, IČO: 00262340, se sídlem Mírové náměstí 3100/19, 466 01 Jablonec nad Nisou (dále jen „Statutární město Jablonec nad Nisou“).

Napadené rozhodnutí Městského úřadu Turnov bylo doručeno společnosti IMMO INTERIMEX s.r.o., zastoupené na základě plné moci „“ dne 1.2.2021. Společnost IMMO INTERIMEX s.r.o. je účastníkem řízení a odvolání podala dne 15.2.2021. Jedná se tedy o odvolání podané řádně a včas.

K podanému odvolání se vyjádřila [redacted] zastoupena na základě plné moci [redacted] [redacted] podání učiněným dne 4.3.2021, přičemž navrhla, aby odvolací správní orgán podané odvolání společnosti IMMO INTERIMEX s.r.o. zamítnul a napadené rozhodnutí Městského úřadu Turnov potvrdil.

Vzhledem k tomu, že Městský úřad Turnov neshledal důvody pro postup podle ustanovení § 87 správního řádu, spis i s odvoláním předal se svým stanoviskem ze dne 18.3.2021 odvolacímu správnímu orgánu, který jej obdržel dne 6.4.2021.

Z předloženého spisu vyplývají chronologicky dále zejména následující skutečnosti.

Dne 23.5.2016 podali [redacted] na Magistrát města Jablonce nad Nisou žádost o deklaraci existence účelové komunikace, zda se na pozemcích p. č. [redacted] nachází účelová komunikace.

Dne 14.7.2016 oznámil Magistrát města Jablonce nad Nisou účastníkům zahájení řízení o žádosti [redacted] a současně nařídil ústní jednání spojené s místním šetřením.

Dne 18.8.2016 provedl Magistrát města Jablonce nad Nisou ústní jednání spojené s místním šetřením, o čemž byl sepsán protokol.

Dne 24.1.2017 vydal Magistrát města Jablonce nad Nisou meritorní rozhodnutí, které bylo rozhodnutím Krajského úřadu Libereckého kraje zrušeno a věc vrácena k novému projednání prvoinstančnímu správnímu orgánu.

Dne 11.5.2018 oznámil Magistrát města Jablonce nad Nisou pokračování ve správním řízení, po vrácení věci z odvolacího správního řízení.

Dne 24.5.2018 obdržel Magistrát města Jablonce nad Nisou od [redacted] a [redacted] (oba zastoupeni na základě plné moci [redacted]) čestné prohlášení [redacted] a návrh na výslech svědků z řad starousedlíků.

Dne 12.6.2018 a 29.6.2018 obdržel Magistrát města Jablonce nad Nisou od společnosti IMMO INTERIMEX s.r.o. (zastoupené na základě plné moci [redacted]) doplnění podkladů správního řízení s návrhem na výslech svědků.

Dne 12.6.2018 a dne 14.6.2018 obdržel Magistrát města Jablonce nad Nisou od [redacted] [redacted] (oba zastoupeni na základě plné moci [redacted]) vyjádření ke správnímu řízení a návrhem na výslech svědků.

Dne 18.6.2018 obdržel Magistrát města Jablonce nad Nisou od [redacted] a [redacted] (oba zastoupeny na základě plné moci [redacted]) vyjádření k podkladům pro vydání rozhodnutí s návrhy na výslech svědků.

Dne 23.1.2019 obdržel Magistrát města Jablonce nad Nisou od notářky [redacted] sdělení k řízení o pozůstalosti po zemřelém [redacted]

Dne 28.1.2019 vyznamenal Magistrát města Jablonce nad Nisou [redacted] jako nového účastníka řízení, o možnosti seznámit se s poklady pro vydání rozhodnutí. Současně téhož dne vyznamenal ostatní účastníky, že došlo k rozšíření okruhu účastníků řízení právě o [redacted]

Dne 11.2.2019 obdržel Magistrát města Jablonce nad Nisou od [redacted] [redacted] (oba zastoupeni na základě plné moci [redacted]) vyjádření k podkladům pro vydání rozhodnutí.

Dne 12.2.2019 vydal Magistrát města Jablonec nad Nisou meritorní rozhodnutí meritorní rozhodnutí, které bylo rozhodnutím Krajského úřadu Libereckého kraje zrušeno a věc vrácena k novému projednání prvoinstančnímu správnímu orgánu.

Krajský úřad Libereckého kraje učinil opatření proti nečinnosti Magistrátu města Jablonec nad Nisou s tím, že pověřil usnesením ze dne 21.1.2020 pod č.j. KULK 94594v/2019/280.3/Hk vedením dalšího řízení a vydání rozhodnutí Magistrát města Liberce. Vzhledem k tomu, že i tento správní orgán byl nečinný, učinil Krajský úřad Libereckého kraje další opatření proti nečinnosti a usnesením ze dne 13.11.2020 pod č.j. OD 880/2020 KULK 80564/2020/280.3/Pc pověřil vedením řízení a vydáním rozhodnutí Městský úřad Turnov.

V rámci nového projednání věci provedl Městský úřad Turnov dne 6.1.2021 důkaz ohledáním a téhož dne provedl výslechy svědků.

Následně vydal dne 1.2.2021 Městský úřad Turnov napadené rozhodnutí, kdy další průběh řízení je popsán v úvodu odůvodnění tohoto rozhodnutí o odvolání.

Krajský úřad Libereckého kraje v souladu s ustanovením § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží; tímto ustanovením není dotčeno právo na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem. Odvolací správní orgán zjistil, že Městský úřad Turnov vydal napadené rozhodnutí v rámci své pravomoci a nepřekročil meze své vymezené působnosti.

Odvolací správní orgán považuje za nutné zopakovat některé skutečnosti uvedené v předchozích rozhodnutích o odvolání. V daném případě je vedeno řízení o určení právního vztahu podle ustanovení § 142 odst. 1 správního řádu ve věci existence účelové komunikace podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích, a to na základě žádosti

ze dne 23.5.2016. K řešení otázky, zda se v daném případě jedná o pozemní komunikaci či nikoliv, tedy v tomto případě zda se jedná o účelovou komunikaci, lze obecně uvést následující. Podle ustanovení § 2 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích je pozemní komunikace dopravní cesta určená k užití silničními a jinými vozidly a chodci, včetně pevných zařízení nutných pro zajištění tohoto užití a jeho bezpečnosti. Podle ustanovení § 2 odst. 2 písm. d) zákona o pozemních komunikacích, je jednou z kategorií pozemní komunikace i účelová komunikace. Podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích je účelová komunikace pozemní komunikace, která slouží ke spojení jednotlivých nemovitostí pro potřeby vlastníků těchto nemovitostí nebo ke spojení těchto nemovitostí s ostatními pozemními komunikacemi nebo k obhospodařování zemědělských a lesních pozemků. Příslušný silniční správní úřad může na žádost vlastníka účelové komunikace a po projednání s příslušným orgánem Policie České republiky upravit nebo omezit veřejný přístup na účelovou komunikaci, pokud je to nezbytně nutné k ochraně oprávněných zájmů tohoto vlastníka. Úprava nebo omezení veřejného přístupu na účelové komunikace stanovené zvláštními právními předpisy tím není dotčena. Existence i zánik účelové komunikace jsou vázány na existenci jejich čtyř znaků, tj. plnění účelu podle zákona o pozemních komunikacích, stálost a patnost v terénu, souhlas vlastníka s obecným užíváním veřejností i nutná a ničím nenahraditelná komunikační potřeba. Aby mohla být nějaká cesta považována za účelovou komunikaci, tak musí být současně splněny všechny tyto čtyři znaky. Účelová komunikace nemusí být zpevněná, nemusí jít ani o stavbu spojenou se zemí pevným základem. Účelovou komunikací může být přímo pozemek, který slouží jako dopravní cesta. Přitom je nerozhodné jak je účelová komunikace, respkt. pozemek, na němž se účelová komunikace nachází či

pozemek, který je účelovou komunikací, evidován v katastru nemovitostí (např. rozsudek NNS sp. zn. 6 Ans 2/2007-128 ze dne 15.11.2007). Vlastníkem účelové komunikace mohou být i osoby soukromého práva, na rozdíl od ostatních kategorií pozemních komunikací. Pokud jde o „souhlas vlastníka s obecným užíváním veřejností“, tak účelovou komunikací (za předpokladu splnění dalších jejích tří znaků) se pozemek nebo jeho část stává jeho věnováním obecnému užívání, ať již vlastníkem výslovně projeveným nebo konkludentním (tj. strpěním), aby byl pozemek takto užíván (tedy, aby byl tento pozemek či jeho část užíván jako účelová komunikace). Právní ochrana účelových komunikací je založena na ochraně veřejného zájmu. Veřejným zájmem je v tomto případě zájem na zachování obecného užívání. Primárním účelem účelové komunikace je zajištění přístupu vlastníků k jejich nemovitostem tam, kde není jiná alternativa přístupu, o které by se ještě dalo rozumně uvažovat (alternativní účelová komunikace již musí reálně existovat), a kde tento přístup není upraven institutem soukromoprávním (např. výprosa, závazkový vztah atp.). Prosazení veřejného zájmu je tedy možné jen v takovémto úzkém rozsahu. Obecné užívání lze pak podřadit pod pojem veřejné užívání. Z uvedeného vyplývá, že je nepřipustné skrze institut účelové komunikace omezovat vlastnické právo v případech, kde absentuje veřejný zájem. Ten bude absentovat tam, kde komunikace neslouží veřejnosti, ale pouze potřebě jednoho konkrétního vlastníka sousední nemovitosti, pokud nepůjde o situaci, kdy i za daného stavu věcí umožní vlastník účelové komunikace její obecné užívání. Přitom souhlas může být výslovný nebo konkludentní. Pokud je účelová komunikace zřízena, je její právní status závazný i pro budoucí majitele pozemku (účelové komunikace). Ti pak nejsou oprávněni účelovou komunikací ze své vůle uzavřít. Tedy omezení vlastnického práva k pozemku ve formě veřejného přístupu na tento pozemek je způsobilé přecházet z vlastníka na vlastníka, takže není třeba souhlasu nového vlastníka, pokud byl souhlas udělen vlastníky předchozími. Tento závěr nelze v plné míře vztahovat jen na případy, kdy vlastnické právo k pozemku bylo nabyto v restituci, kdy souhlasem předchozího vlastníka není vázán vlastník, který pozemek nabyl v rámci restituce od veřejnoprávní korporace. Pokud vlastník souhlasí s tím, aby jeho pozemek byl užíván jako účelová komunikace, vychází soudní judikatura ze závěru, že vlastník pozemek k tomuto účelu věnoval, tedy věnoval jej obecnému užívání. Jestliže vlastník pozemku v minulosti, kdy pozemek začal sloužit jako účelová komunikace, s tímto nevyslovil kvalifikovaný nesouhlas, jde o účelovou komunikaci, vzniklou ze zákona. Stačí tedy, aby vlastník strpěl užívání pozemku jako pozemní komunikace. V případě nesouhlasu musí jít o aktivní jednání. Pro posouzení konkludentního souhlasu je podstatná objektivní skutečnost, tedy již samotná existence užívané cesty (historicky, od nepaměti), nikoli pak subjektivní sdělení předchozího vlastníka či vlastníků ex post, tedy dodatečně. Vlastník pozemku, který jej věnoval obecnému užívání, však nemusí být vždy znám. To bývá pravidlem u pozemků, které jsou obecně užívány jako účelové komunikace řadu let. V takovýchto případech mnohdy nejde určit konkrétního vlastníka, jenž v minulosti pozemek obecnému užívání věnoval. Pak se vychází z předpokladu, že pozemek je jako účelová komunikace užíván od nepaměti. V případě historických právních vztahů není jednoduché, respkt. někdy ani možné určit přesně, kdy takový vztah vznikl a v těchto případech je možné určit pouze to, ke kterému datu již prokazatelně existoval nebo naopak neexistoval. Znaky existence účelové komunikace se zkoumají a posuzují k době, kdy se uživatel z nutné komunikační potřeby či její vlastník začali domáhat jejího určení či odstranění pevné překážky. Tyto vesměs obecné skutečnosti považoval Krajský úřad Libereckého kraje za nutné představit úvodem odůvodnění tohoto rozhodnutí.

K jednotlivým znakům existence účelové komunikace v posuzovaném případě odvolací správní orgán uvádí následující skutečnosti.

V případě znaku „*stálost a patrnost v terénu*“ je třeba předeslat, že tento znak vyplývá z definice pozemní komunikace uvedeném v ustanovení § 2 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích, kdy pozemní komunikace je dopravní cesta určená k užití silničními a jinými vozidly a chodci, včetně pevných zařízení nutných pro zajištění tohoto užití a jeho bezpečnosti. Z provedených ústních jednání spojených s ohledáním na místě a z protokolů z těchto úkonů vyplývá, že pozemky (jejich části) p. č. [REDAKCE] mají zpevněný povrch s asfaltovým krytem. Tyto skutečnosti lze ověřit i ze zdrojů veřejně dostupných (např. viz <https://geoportal.gov.cz/web/guest/wms/>). Oba uvedené pozemky jsou způsobilé k užití silničními a jinými vozidly a chodci, včetně pevných zařízení nutných pro zajištění tohoto užití a jeho bezpečnosti. Jejich zpevněný povrch cesty je stálý a patrný v terénu. Znak „*stálost a patrnost v terénu*“ je podle názoru odvolacího správního orgánu dán.

V případě znaku „*plnění účelu podle zákona o pozemních komunikacích*“ je třeba uvést, že, v případech, kdy došlo k svémocnému zásahu do obecného užívání účelové komunikace, tedy k umístění pevné překážky bez povolení příslušného silničního správního úřadu, tak v takových případech zkoumá silniční správní úřad patrnost cesty k datu neoprávněného zásahu (viz KS Brno 31 A27/2015 – jud. č. 37). Zde je třeba zdůraznit, že znak stálost a patrnost v terénu slouží pouze k vyloučení těch cest, které ve skutečnosti žádnými cestami nejsou, neboť nikdy reálně nevznikly, nebo naopak již dávno pokojně zanikly. Úřady by měli znak stálosti a patrnosti v terénu aplikovat uvážlivě a v pochybnostech považovat cestu spíše za patrnou v terénu, jak to činí i Nejvyšší správní soud (viz NSS 1 As 63/2013 – jud. č. 20). Znak stálosti a patrnosti v terénu může splnit například travnatý pás ponechaný mezi ploty či travnatý pás mezi vzrostlými stromy. Z veřejně dostupných zdrojů, jako je katastr nemovitostí, je na příslušné ortofotomapě (viz veřejný zdroj <http://nahlizeniidokn.cuzk.cz/>) viditelná cesta v terénu. I v tomto případě je průběh cesty stálý a patrný v terénu i z tvaru pozemku, respkt. jeho fyzicky vymezené části (srovnej viz NSS 10 As 41/2014 – jud. č. 16). Aby byl tento znak dán, musí posuzovaná dopravní spojnice naplňovat alespoň jeden ze tří účelů uvedených v ustanovení § 7 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích. Musí sloužit ke spojení jednotlivých nemovitostí pro potřeby vlastníků těchto nemovitostí nebo sloužit ke spojení těchto nemovitostí s ostatními pozemními komunikacemi nebo sloužit k obhospodařování zemědělských a lesních pozemků. V tomto případě plní tyto účely dva. Mimo nemovitostí ve vlastnictví společnosti IMMO INTERIMEX s.r.o., tak tvoří dopravní spojnici pro budovu čp. [REDAKCE] na pozemku p. č. [REDAKCE] pro budovu č.p. [REDAKCE] (na pozemku p. č. [REDAKCE]), pro tzv. „jinou budovu“ bez č.p. nebo ev.č. (na pozemku p. č. [REDAKCE]), pro tzv. „jinou budovu“ bez č.p. nebo ev.č. (na pozemku p. č. [REDAKCE]), tedy slouží ke spojení těchto nemovitostí s ostatními pozemními komunikacemi (zejména k přímému napojení na pozemní komunikaci na pozemku p. č. [REDAKCE] v ulici [REDAKCE] v [REDAKCE], ze stejných důvodů slouží ke spojení těchto jednotlivých nemovitostí pro potřeby jejich vlastníků. Znak „*plnění účelu podle zákona o pozemních komunikacích*“ je dán.

V případě znaku „*nutná a ničím nenahraditelná komunikační potřeba*“ je nutné předeslat, že primárním účelem účelové komunikace je zajištění přístupu vlastníků k jejich nemovitostem tam, kde není jiná alternativa přístupu, o které by se ještě dalo rozumně uvažovat, a kde tento přístup není upraven institutem soukromoprávním (např. výprosa, závazkový vztah atp.). Prosazení veřejného zájmu je tedy možné jen v takovémto úzkém rozsahu. Obecné užívání lze pak podřadit pod pojem veřejné užívání. Aby mohlo být akceptováno zajištění alternativního komunikačního napojení v daném případě, tak by muselo být od počátku pro veškeré dotčené nemovitosti. Pro splnění tohoto znaku přitom postačí, když účelová komunikace plní tuto funkci byť v jediném případě. Při posuzování komunikační alternativy mohou nastat dvě varianty. V prvním případě, kdy alternativní cestu vlastní veřejnoprávní korporace, je předpokladem její dostatečnosti existence v terénu, právní způsobilost naplnit nutnou komunikační potřebu a fyzická

způsobilost naplnit nutnou komunikační potřebu /posuzuje se typ stavby i pozemku, jejichž přístupnost je řešena (pole, zahrada, rekreační stavba, rodinný dům); dopravně technické řešení a stavební stav alternativní cesty (povrch, sklon, příp. nosnost); délka; nutnost a nákladnost případných úprav staveb či pozemků, jejichž přístupnost je řešena/. V druhém případě, kdy alternativní cestu vlastní osoba soukromého práva nebude zpravidla nutné zachovat obě cesty, přitom nelze postupovat tak, že bude zachována až „poslední zbylá cesta“. Kritéria pro porovnání takových cest se řídí právní způsobilostí každé z nich naplnit nutnou komunikační potřebu, jejich fyzická způsobilost (viz první případ), vůle vlastníků a menší zátěž soukromého vlastnictví (plocha cesty, počet pozemků). Alternativní cesta musí reálně existovat, nelze požadovat její zbudování. V tomto případě neexistuje vyhovující komunikační alternativa. Předpokladem její dostatečnosti je existence v terénu, právní způsobilost naplnit nutnou komunikační potřebu a fyzická způsobilost naplnit nutnou komunikační potřebu /posuzuje se typ stavby i pozemku, jejichž přístupnost je řešena (pole, zahrada, rekreační stavba, rodinný dům); dopravně technické řešení a stavební stav alternativní cesty (povrch, sklon, příp. nosnost); délka; nutnost a nákladnost případných úprav staveb či pozemků, jejichž přístupnost je řešena/. Alternativní cesta musí reálně existovat, nelze požadovat její zbudování. V případě budovy č.p. [REDAKCE] na pozemku p. č. [REDAKCE] i zpevněné plochy u zadní části traktu neexistuje jiná komunikační alternativa než přes dotčené pozemky. Stejně je tomu i v případě budovy č.p. [REDAKCE] (na pozemku p. č. st. [REDAKCE]), v případě tzv. „jiné budovy“ bez č.p. nebo ev.č. (na pozemku p. č. [REDAKCE]), v případě tzv. „jiné budovy“ bez č.p. nebo ev.č. (na pozemku p. č. [REDAKCE]), kde rovněž neexistuje jiná komunikační alternativa než přes dotčené pozemky. Průjezd budovou č.p. [REDAKCE] vyšel z užívání a zanikl. Nyní jej nelze obnovit (viz stanovisko Policie České republiky). Nejedná se tedy o možnou (vyhovující) komunikační alternativu. Z výše citovaných podkladů pro vydání rozhodnutí, i z veřejně dostupného náhledu do katastru nemovitostí, je zřejmé, že potenciální účelová komunikace na dotčených pozemcích (jako funkční celek) tvoří nezbytnou komunikační spojnici se sítí pozemních komunikací pro nemovitosti a budovy výše uvedené. Povaha těchto zpřístupňovaných nemovitostí v současné době vyžaduje možnost příjezdu automobilem, ač v dávné minulosti tomu tak nemuselo být. Znak „nutná a ničím nenahraditelná komunikační potřeba“ je dán.

V případě znaku „souhlas vlastníka s obecným užíváním veřejností“ je nutné předeslat, že účelovou komunikací se pozemek nebo jeho část stává jeho věnováním obecnému užívání, ať již vlastníkem výslovně projeveným nebo konkludentním (tj. strpěním), aby byl pozemek takto užíván (tedy, aby byl tento pozemek či jeho část užíván jako účelová komunikace). O ryzím věnování pozemku veřejnosti můžeme hovořit v případě, kdy jej vlastník určí k naplňování veřejného dopravního účelu výslovně, a to písemně nebo ústně. K takovým případům v praxi dochází jen výjimečně. Soudy dovodily, že souhlas s obecným užíváním může dát vlastník cesty i tzv. mlčky, tedy konkludentně /srov. viz NS 22 Cdo 1868/2000 (jud. č. 14), NS 22 Cdo 2167/2005 (jud. č. 10), NSS 6 Ans 2/2007 (jud. č. 34)/. K udělení konkludentního souhlasu postačuje pouhá nečinnost, tedy pokud vlastník po dostatečně dlouhou dobu toleruje užívání svého pozemku veřejností k dopravním účelům a nic zjevného proti tomu nečiní, pak se má za to, že se vznikem veřejné cesty na svém pozemku souhlasí. Platí to tím spíše, pokud vlastník veřejností užívanou cestu sám vybuduje nebo jí v průběhu jejího užívání zlepšuje, aniž by kladl obecnému užívání ostatních osob jakékoliv překážky nebo se proti takovému užívání, jakkoliv ohrazoval. V případě konkludentního souhlasu neznáme skutečnou vůli vlastníka a snažíme se jí dovodit z jeho jednání, respkt. nekonání. Silniční správní úřady či soudy se k řešení věci dostávají zpravidla po vypuknutí sporu, nelze vycházet z aktuální vůle vlastníka, neboť tento vlastník, který se vznikem veřejné cesty původně souhlasil, může v době rozhodování o věci vyslovit nesouhlas s jejím užíváním veřejností. Tento pozdní nesouhlas není pro vznik veřejné cesty podstatný. Silničnímu správnímu úřadu tedy nezbyvá než se vrátit do minulosti, kdy byla

veřejná cesta zřízena nebo začala vznikat. Správní soudy k tomu vytvořily teorii tzv. kvalifikovaného nesouhlasu /srov. viz NSS 1 As 76/2009 (jud. č. 31), NSS 5 As 27/2009 (jud. č. 32), NSS 2 As 84/2010 (jud. č. 29)/, ze které vyplývá, že pokud určitý pozemek začíná užívat veřejnost a vlastník nesouhlasí s tímto stavem, pak musí dát svůj nesouhlas najevo aktivně. Nesouhlas vlastníka musí mít takovou formu (podobu), aby byl „seznatelný“ vnějšmu světu, zejména pak uživatelům dané potencionální účelové komunikace. Tomuto odpovídá například jednání, kdy vlastník pozemku v době, kdy začíná docházet k jeho užívání veřejností, pozemek oplotí, umístí na něj ceduli zakazující vstup nebo z něj ústně opakovaně vykazuje její uživatele. Teorii tzv. kvalifikovaného nesouhlasu nelze však zneužívat k prosazování vzniku veřejných cest v případech, kde vlastník pozemku vůbec neměl důvod nějaký nesouhlas vyjadřovat. Aby nějaká veřejná cesta vznikla na základě konkludentního souhlasu, musí jí veřejnost reálně užívat, nepostačuje jen teoretická možnost veřejného užívání /srov. viz NSS 1 As 76/2009 (jud. č. 31), NSS 1 As 63/2013 (jud. č. 20)/. Judikatura neposkytuje přesnou odpověď na otázku, jakou dobu musí stav mlčky trpěného obecného užívání trvat, aby došlo ke konkludentnímu souhlasu s veřejným užíváním. Zde je nutné zohlednit okolnosti konkrétního případu. Zejména zda vlastník pozemku o obecném užívání vědět nebo mohl vědět, nebo zda mu nějaká objektivní překážka bránila v tom, aby mohl včas zakročit. Jako obecné vodítko lze uvést, že doba užívání cesty veřejností by se měla počítat spíše na roky, než na měsíce či dokonce týdny /srov. viz NSS 7 As 94/2013 (jud. č. 18)/. Souhlas se vznikem účelové komunikace přechází z vlastníka na jeho právní nástupce /srov. viz II. ÚS 268/06 (jud. č. 3)/. V podrobnostech lze odkázat na uvedenou judikaturu či komentář k zákonu o pozemních komunikacích autorů M. Černínová, K. Černín, M. Tichý z roku 2015 (Komentáře Wolters Kluwer, publikace ISBN 978-80-7478-652-5). V posuzovaném případě bylo tedy nutné se vrátit do minulosti a zkoumat, zda byl či nebyl dán výslovný souhlas s užíváním dotčených pozemků veřejností jako účelové komunikace, případně zda byl či nebyl dán takový souhlas konkludentní. Tedy omezení vlastnického práva k pozemku ve formě veřejného přístupu na tento pozemek je způsobilé přecházet z vlastníka na vlastníka, takže není třeba souhlasu nového vlastníka, pokud byl souhlas udělen vlastníky předchozími. Tento závěr nelze v plné míře vztahovat jen na případy, kdy vlastnické právo k pozemku bylo nabyto v restituci, kdy souhlasem předchozího vlastníka není vázán vlastník, který pozemek nabyl v rámci restituce od veřejnoprávní korporace. To však nebyl tento případ. Nezbyvá než uzavřít, že právní předchůdce současného majitele dotčeného pozemku, jeho předchozí vlastník, souhlasil s jeho užíváním jako účelové komunikace. Tento souhlas pak přešel i na jeho právního nástupce. Prvoinstanční správní orgán v napadeném rozhodnutí odkázal na listinný důkaz založený ve spise, a to dokument situace stavby „*Modernizace prohlídky motorových vozidel*“ z roku 1981, který zachycuje jak prostor příjezdu přes předmětné pozemky, tak i přístup na sousední dvory. Z tohoto podkladu je zřejmé, že tehdejší vlastník pozemků předpokládal, že bude pozemní komunikace přes sporné pozemky využívána i pro komunikační potřeby. Z podkladů pro vydání rozhodnutí je patrné, že společnost IMMO INTERIMEX s.r.o. nabyla vlastnické právo k předmětným pozemkům v roce 2015. Jejich předchozí vlastník však souhlasil s jejich užíváním veřejností jako pozemní komunikace již v minulosti, tedy minimálně k datu roku 1982. Jako pozemní komunikace sloužily předmětné pozemky pro příjezd vozidel k technickým prohlídkám, ale i k předem nevymezenému okruhu osob přijíždějících do soukromých dvorů. Takovýto okruh osob se již nedalo uhlídat. Prvoinstanční správní orgán tak správně dovodil, že pokud by tehdejší vlastník nechtěl věnovat prostor veřejnému užívání, tak by po demolici původního bytového domu přistoupil například k instalaci brány či jinak omezil veřejný přístup. Z tohoto jednání dovodil správně Městský úřad Turnov skutečnost, že v daném případě byl dán minimálně konkludentní souhlas s užíváním dotčených pozemků jako účelové komunikace. Následně i nástupce předchozího vlastníka (České státní pojišťovny) v roce 2004 považoval sporné pozemky za

účelovou komunikaci veřejně přístupnou, když takto jednal s dopravním inspektorátem Policie České republiky o umístění dopravního značení. Znak „*souhlas vlastníka s obecným užíváním veřejností*“ je v tomto případě dán.

K možným úvahám o případné existenci účelové komunikace v uzavřeném prostoru nebo objektu ve smyslu ustanovení § 7 odst. 2 zákona o pozemních komunikacích odvolací správní orgán uvádí, že důvodová zpráva k zákonu o pozemních komunikacích jen pro příklad uvádí domovní nebo tovární dvory. Ne každý domovní dvůr je z hlediska pozemní komunikace uzavřeným objektem či prostorem z pohledu ustanovení § 7 odst. 2 zákona o pozemních komunikacích. Pod takovým pojmem si lze představit například prostory, které jsou fyzicky uzavřeny takovým způsobem, že do nich bez svolení vlastníka nelze proniknout jinak než překonáním nějaké překážky (uzavřenost fyzická); nebo například prostory, kde na vstupních koridorech do lomu bude umístěna cedule s nápisem zakazující vstup veřejnosti nebo takové cedule budou rozmístěny v pravidelných rozestupech po obvodu vojenského újezdu (uzavřenost právní). Nic takového v tomto případě nebylo. Za uzavřený prostor nelze považovat prostor, kde se pěší veřejnost může volně pohybovat, a to se v tomto posuzovaném případě vždy mohla. Podle ustanovení § 7 odst. 2 zákona o pozemních komunikacích platí, že účelovou komunikací je i pozemní komunikace v uzavřeném prostoru nebo objektu, která slouží potřebě vlastníka nebo provozovatele uzavřeného prostoru nebo objektu. Tato účelová komunikace není přístupná veřejně, ale v rozsahu a způsobem, který stanoví vlastník nebo provozovatel uzavřeného prostoru nebo objektu. V pochybnostech, zda z hlediska pozemní komunikace jde o uzavřený prostor nebo objekt, rozhoduje příslušný silniční správní úřad. Účelová komunikace uváděná v ustanovení § 7 odst. 2 zákona o pozemních komunikacích, jenž není přístupná veřejně, však nemůže vzniknout například tak, že vlastník doposud veřejně přístupnou účelovou komunikaci uzavře bez povolení příslušného silničního správního úřadu, a poté bude tvrdit, že jde o neveřejně přístupnou účelovou komunikaci v uzavřeném objektu. Takovýto vznik tzv. neveřejně přístupné účelové komunikace je protiprávní. S ohledem na výše uvedené skutečnosti se v daném případě nemohlo jednat o pozemní komunikaci v uzavřeném objektu či prostoru podle ustanovení § 7 odst. 2 zákona o pozemních komunikacích. Odvolací správní orgán v této souvislosti považuje za nutné odkázat na obdobný případ, který byl řešen správními soudy, kdy podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 12.9.2018 pod zn.: 4 As 146/2018-47 plyne, že: „*Podle Nejvyššího správního soudu se komunikace na pozemcích parcelní číslo X, X, X a X v katastrálním území X nenachází v uzavřeném prostoru už proto, že na ni ve smyslu naposledy citovaného rozsudku Městského soudu v Praze může volně vstupovat pěší veřejnost.*“

Krajský úřad Libereckého kraje dále přezkoumal správnost napadeného rozhodnutí v rozsahu námitek uvedených v odvolání společnosti IMMO INTERIMEX s.r.o., zastoupené na základě plné moci [REDAKCE] ze dne 15.2.2021.

Společnost IMMO INTERIMEX s.r.o. namítá, že prvoinstanční správní orgán vydal meritorní rozhodnutí v době, kdy nebylo rozhodnuto nadřízeným správním orgánem (Ministerstvem dopravy) o jejím odvolání ze dne 13.11.2020 proti usnesení Krajského úřadu Libereckého kraje ze dne 13.11.2020 pod č.j.: OD 880/2020 KULK 80564/2020/280.3/Pc.

Odvolací správní orgán považuje tuto námitku za nedůvodnou a uvádí následující skutečnosti. O delegaci správního řízení rozhodl Krajský úřad Libereckého kraje usnesením. Podle ustanovení § 76 odst. 5 správního řádu platí, že: „*Proti usnesení se může odvolat účastník, jemuž se usnesení oznamuje. Odvolání proti usnesení nemá odkladný účinek. Proti usnesení, které se pouze poznamená do spisu, a proti usnesení, o němž to stanoví zákon, se nelze odvolat.*“

Z uvedeného vyplývá, že odvolání proti usnesení nemá odkladný účinek, prvoinstanční správní orgán tedy mohl ve věci konat a mohl vydat i meritorní rozhodnutí.

Společnost IMMO INTERIMEX s.r.o. namítá, že prvoinstanční správní orgán v napadeném rozhodnutí uvádí, že neprováděl důkazy listinou, tudíž pokud písemnosti, jež byly součástí spisu, nebyly důkazy listinou, tak z nich nemohl nic zjistit /viz bod č. 4, 5, 6/.

Odvolací správní orgán považuje tuto námitku za částečně důvodnou a uvádí následující skutečnosti. Po delegaci správního řízení Městský úřad Turnov jen pokračoval v řízení po vrácení věci odvolacím správním orgánem. Předchozí důkazy, včetně těch důkazů listinou, jsou součástí spisu a Městský úřad Turnov nemusel provádět důkaz listinou u písemností, které již jako důkazy listinou opatřil předchozí správní orgán (Magistrát města Jablonec nad Nisou). Jedná se stále o stejné správní řízení. V tomto směru je poznámka Městského úřadu Turnov na str. 10 napadeného rozhodnutí nesprávná a tento prvoinstanční správní orgán mohl na podporu svých tvrzení vycházet z důkazů listinou, které provedl předchozí prvoinstanční správní orgán. V tomto směru neshledal odvolací správní orgán prvky libovůle, jak to uvádí odvolatel.

Společnost IMMO INTERIMEX s.r.o. namítá, že prvoinstanční správní orgán nevzal v potaz dopis původního vlastníka objektu čp. 11 na Mírovém náměstí v Jablonci nad Nisou ze dne 19.5.1980, kde se vyjadřuje ke stavebnímu záměru České státní pojišťovny /viz bod 10 písm. a)/.

Odvolací správní orgán považuje tuto námitku na nedůvodnou a uvádí následující skutečnosti. Městský úřad Turnov v napadeném rozhodnutí deklaroval vznik existence účelové komunikace na rok 1982, tedy až poté, co se ke stavebnímu záměru České státní pojišťovny vyjádřil předchozí vlastník objektu čp. ■ na ■ v ■. Pro posouzení existence účelové komunikace na dotčených pozemcích uvedený dopis nemá vliv.

Společnost IMMO INTERIMEX s.r.o. namítá, že prvoinstanční správní orgán nevzal v potaz plánec ze dne 7.10.1981 potvrzený stavebním úřadem pod č. 227/80 obsahující schválení „přehledné situace“ s uvedením „Dopravní značka Zákaz vjezdu mimo k prohlídkám ČSP“ /viz bod 10 písm. b)/.

Odvolací správní orgán považuje tuto námitku na nedůvodnou a uvádí následující skutečnosti. Pro posouzení existence účelové komunikace (v tomto případě se námitka vztahuje ke znaku „*souhlas vlastníka s obecným užíváním veřejností*“) je třeba zkoumat skutečnou vůli vlastníka dotčeného pozemku. Prvoinstanční správní orgán v napadeném rozhodnutí došel k závěru, že byl dán konkludentní souhlas. V případě konkludentního souhlasu neznáme skutečnou vůli vlastníka a snažíme se ji dovodit z jeho jednání, respkt. nekonání. Nesouhlas vlastníka musí mít takovou formu (podobu), aby byl „*seznatelný*“ vnějšmu světu, zejména pak uživatelům dané potencionální účelové komunikace. Uváděná písemnost vypovídá o tom, co bylo předloženo stavebnímu úřadu, ale nic nevypovídá, jak případně brojil předchozí vlastník dotčených pozemků proti jeho užívání veřejností jako účelové komunikace. Pro posouzení existence účelové komunikace na dotčených pozemcích uvedený plánec nemá vliv.

Společnost IMMO INTERIMEX s.r.o. poukazuje na to, že prvoinstanční správní orgán nevzal v potaz plánec ze dne 7.10.1981 potvrzený stavebním úřadem pod č. 227/80 obsahující schválení „přehledné situace“ s uvedením „Dopravní značka Zákaz vjezdu mimo k prohlídkám ČSP“ /viz bod 10 písm. c)/.

Odvolací správní orgán považuje tuto námitku na nedůvodnou a uvádí následující skutečnosti. Pro posouzení existence účelové komunikace (v tomto případě se námitka vztahuje zejména ke znaku „*souhlas vlastníka s obecným užíváním veřejností*“) je třeba zkoumat skutečnou vůli vlastníka dotčeného pozemku. Prvoinstanční správní orgán v napadeném rozhodnutí došel

k závěru, že byl dán konkludentní souhlas. V případě konkludentního souhlasu neznáme skutečnou vůli vlastníka a snažíme se jí dovodit z jeho jednání, respkt. nekonání. Nesouhlas vlastníka musí mít takovou formu (podobu), aby byl „seznatelný“ vnějšímu světu, zejména pak uživatelům dané potencionální účelové komunikace. Uváděná písemnost vypovídá o tom, co bylo předloženo stavebnímu úřadu, ale nic nevypovídá, jak případně brojil předchozí vlastník dotčených pozemků proti jeho užívání veřejností jako účelové komunikace. Pro posouzení existence účelové komunikace na dotčených pozemcích uvedený plánec nemá vliv.

Společnost IMMO INTERIMEX s.r.o. poukazuje na to, že prvoinstanční správní orgán nevzal v potaz projektovou dokumentaci České pojišťovny a.s. z 7/2000 /viz bod 10 písm. d)/.

Odvolací správní orgán považuje tuto námitku na nedůvodnou a odkazuje na skutečnosti uvedené k bodu 10 písm. b).

Společnost IMMO INTERIMEX s.r.o. poukazuje na to, že prvoinstanční správní orgán nevzal v potaz rozsudek Okresního soudu v Jablonci nad Nisou č.j.: 12 C 177/2005-258 ze dne 27.7.2010 /viz bod 10 písm. e)/.

Odvolací správní orgán považuje tuto námitku na nedůvodnou a uvádí, že předmětem řízení před shora uvedeným soudem nebyla existence účelové komunikace, ale zřízení věcného břemene spočívajícího v přístupu přes dotčené pozemky.

Společnost IMMO INTERIMEX s.r.o. poukazuje na to, že prvoinstanční správní orgán nevzal v potaz kupní smlouvu mezi Českou pojišťovnou a.s. a společností Radniční 133 s.r.o. ze dne 3.11.2006 /viz bod 10 písm. f)/.

Odvolací správní orgán považuje tuto námitku na nedůvodnou a uvádí, že případnou existenci veřejně přístupné účelové komunikace může deklarovat jen příslušný silniční správní úřad, tvrzení smluvních stran v kupní smlouvě na toto nemá vliv.

Společnost IMMO INTERIMEX s.r.o. poukazuje na to, že prvoinstanční správní orgán nevzal v tvrzení svědků [REDACTED]

[REDACTED] (viz bod g, h, i, j, k, l).

Odvolací správní orgán uvádí, že námitky týkající se tvrzení svědků směřují ke znaku „*souhlas vlastníka s obecným užíváním veřejností*“. Jak uvedl prvoinstanční správní orgán z podkladů pro vydání rozhodnutí je patrné, že současný vlastník dotčených pozemků kním nabyt vlastnické právo v roce 2015. Část uživatelů z nutné komunikační potřeby měla uzavřenou nájemní smlouvu k užívání dotčených pozemků jako přístupové komunikace. Prvoinstanční správní orgán dovodil, že zejména z dokumentu Situace stavby „Modernizace prohlídky motorových vozidel“ z roku 1981 (jenž zachycuje jak prostor příjezdu přes sporné pozemky, tak i přístup na sousední dvory) je zřejmé, že tehdejší vlastník pozemků předpokládal, že bude komunikace přes sporné pozemky využívána pro potřeby komunikační. Odvolací správní orgán shodně jako Městský úřad Turnov, je toho názoru, že tehdejší vlastník dotčených pozemků souhlasil s jejich užíváním jako pozemní komunikace pro příjezd vozidel k technickým prohlídkám i předem nevymezenému okruhu osob přijíždějících do soukromých dvorů. Jednalo se o takový okruh osob, který již nemohl vlastník dotčených pozemků uhlídat. Souhlasil tedy se vznikem veřejně přístupné účelové komunikace konkludentně. Prvoinstanční správní orgán se přiklonil k tomu, že vlastník pozemní komunikace po velmi dlouhou dobu trpěl užíváním pozemků pro průjezd, aniž by tuto skupinu uživatelů měl plně pod kontrolou a současně poměrně dlouhou dobu neprojevil aktivnější nesouhlas s užíváním neomezeným okruhem uživatelů, vyjma umístování dopravního značení. Stejně tak jednal i následný vlastník (nástupce České státní pojišťovny), když v roce 2004 považoval dotčené pozemky za účelovou komunikaci veřejně přístupnou, když jednal s dopravním inspektorátem Policie České

republiky o umístění dopravního značení. V podrobnostech odkazuje odvolací správní orgán na skutečnosti uvedené na straně č. 7, 8 a 9 odůvodnění tohoto rozhodnutí o odvolání.

Společnost IMMO INTERIMEX s.r.o. dále poukazuje na nesprávné posouzení jednotlivých znaků existence veřejně přístupné účelové komunikace /viz bod 17 až 42.

Odvolací správní orgán považuje tyto námitky na nedůvodné a odkazuje na vypořádání jednotlivých znaků na jiném místě tohoto odůvodnění rozhodnutí o odvolání, blíže viz strana 5 a 9, kde je podrobně rozebráno, jakými správními úvahami se odvolací správní orgán řídil.

Společnost IMMO INTERIMEX s.r.o. dále poukazuje i na neprovedení navržených důkazů.

Odvolací správní orgán považuje tyto námitky na nedůvodné a odkazuje na ustanovení § 52 správního řádu, podle kterého platí, že správní orgán není návrhy účastníků vázán, vždy však provede důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci. Odvolací správní orgán nemá pochyb o tom, že skutkový stav věci byl dostatečně zjištěn. Prvoinstanční správní orgán opatřil takové důkazy, které existenci účelové komunikace potvrdily. Prvoinstanční rozhodnutí obsahuje z formálního i obsahového náležitosti dané správním řádem v ustanovení § 68. Městský úřad Turnov jasně vyložil, jakým směrem se ubíralo jeho správní uvažování. Nelze tedy hovořit o nepřezkoumatelnosti či nezákonnosti napadeného rozhodnutí. Návrhu na vrácení věci k novému projednání tedy nelze vyhovět.

Krajský úřad Libereckého kraje v souladu s ustanovením § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Přitom zjistil, že Městský úřad Turnov vydal napadené rozhodnutí v rámci své pravomoci a nepřekročil meze své vymezené působnosti. Odvolací správní orgán dále přezkoumal správnost napadeného rozhodnutí v rozsahu odvolacích námitek uvedených v odvolání společnosti IMMO INTERIMEX s.r.o., zastoupené na základě plné moci [REDAKCE] ze dne 15.2.2021. Přitom neshledal důvody pro postup podle ustanovení § 90 odst. 1 až 4 správního řádu, neboť uvedené odvolání považuje za nedůvodné. Proto rozhodl podle ustanovení § 90 odst. 5 správního řádu tak, že se odvolání společnosti IMMO INTERIMEX s.r.o., zastoupené na základě plné moci [REDAKCE], ze dne 15.2.2021 zamítá a napadené rozhodnutí Městského úřadu Turnov ze dne 1.2.2021 pod spisovou značkou: OD/20/35433 a č.j.: OD/21/3453/vOD se v celém rozsahu potvrzuje. K tomuto závěru dospěl odvolací správní orgán na základě shora uvedených skutečností.

Poučení

Toto rozhodnutí je konečné a nelze se proti němu odvolat (viz ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu).

JUDr. Jiří Němec
Zástupce ředitele krajského úřadu pro agendu státní správy

Rozdělovník:

Účastníci řízení podle ustanovení § 27 odst. 1, písm. a) správního řádu:

- IMMO INTERIMEX s.r.o., IČO: 03911870, se sídlem Mírové náměstí 490/12, 466 01 Jablonec nad Nisou, zastoupená na základě plné moci [REDAKCE], spol. ECOVIS ježek, advokátní kancelář s.r.o., IČO: 07144083, se sídlem Betlémské náměstí 351/6, 110 00 Praha (datovou schránkou).

Účastník řízení podle ustanovení § 27 odst. 2 správního řádu:

- Statutární město Jablonec nad Nisou, IČO: 00262340, se sídlem Mírové náměstí 3100/19, 466 01 Jablonec nad Nisou (datovou schránkou).

Dále obdrží (po právní moci rozhodnutí o odvolání se spisem):

- Městský úřad Turnov, odboru dopravy, se sídlem Antonína Dvořáka 335, 511 01 Turnov (doporučeně poštou).

Ověřovací doložka změny datového formátu dokumentu podle § 69a zákona č. 499/2004 Sb.

Změnou datového formátu se nepotvrzuje správnost a pravdivost údajů obsažených v dokumentu a jejich soulad s právními předpisy.

Vstupující dokument byl podepsán kvalifikovaným elektronickým podpisem založeným na kvalifikovaném certifikátu vydaném kvalifikovaným poskytovatelem služeb vytvářejících důvěru a platnost zaručeného elektronického podpisu byla ověřena dne 30.04.2025 11:59:25.

Kvalifikovaný elektronický podpis byl shledán platným, dokument nebyl změněn a ověření platnosti kvalifikovaného certifikátu bylo provedeno vůči seznamu zneplatněných kvalifikovaných certifikátů k datu 30.11.2021 14:34:08. Údaje o zaručeném elektronickém podpisu: číslo kvalifikovaného certifikátu 00B4C6A1, kvalifikovaný certifikát byl vydán kvalifikovaným poskytovatelem služeb vytvářejících důvěru I.CA Qualified 2 CA/RSA 02/2016, První certifikační autorita, a.s. pro podepisující osobu Jiří Němec, Krajský úřad Libereckého kraje.

Elektronický podpis byl označen kvalifikovaným časovým razítkem, založeným na kvalifikovaném certifikátu vydaném kvalifikovaným poskytovatelem služeb vytvářejících důvěru. Platnost časového razítka byla ověřena dne 30.04.2025 11:59:25.

Kvalifikované elektronické časové razítko bylo shledáno platným, dokument nebyl změněn a ověření platnosti kvalifikovaného certifikátu bylo provedeno vůči seznamu zneplatněných kvalifikovaných certifikátů k datu 30.04.2025 6:00:00. Údaje o časovém razítku: datum a čas 30.11.2021 11:01:21, číslo kvalifikovaného časového razítka 00B4AD42, kvalifikované časové razítko bylo vydáno kvalifikovaným poskytovatelem služeb vytvářejících důvěru I.CA TSACA/RSA 05/2017, První certifikační autorita, a.s..

Typ vstupního dokumentu: .PDF

Otisk souboru: B7340E149F0FC033E6AC37948D80F2E94DD7468C858BD4EF2C926F82DEAB3D4A

Použitý algoritmus: SHA256_SBB 2.16.840.1.101.3.4.2.1

Subjekt, který změnu formátu dokumentu provedl:

Liberecký kraj, U Jezu 642/2a, 46180 Liberec, info@kraj-lbc.cz

Datum vyhotovení ověřovací doložky:

30.4.2025

Jméno a příjmení osoby, která změnu formátu dokumentu provedla:

Micháلكová Michaela